

Bemærkninger til lovforslaget

Som indledning til udformningen af en langsigtet indkomspolitik, hvorom regeringen agter at optage drøftelser med arbejdsmarkedets og erhvervenes organisationer, har regeringen fundet det rigtigt ved lovgivning at gennemføre et midlertidigt, kortvarigt stop for stigninger i lønindkomster, priser, huslejer, takster, honorarer og udbytter.

Det foreliggende lovforslag har, sammen med det samtidigt forelagte lovforslag om midlertidigt stop for lønstigninger tillige med den allerede bestående lov om begrænsning af tantiemer, vederlag m.v., til formål at tilvejebringe et sådant stop for fortsat stigning i indkomsterne.

De hermed fremlagte lovforslag vil have gyldighed til udløbet af indeværende år, og regeringen vil i denne periode fremlægge de lovforslag, der skal give grundlag for en mere langvarig indkomstpoltisk regulering.

Administrationen af en prisstoplov, som den nu foreslåede, må antages at medføre, at der vil blive rejst et betydeligt antal sager. Til gengæld vil behandlingen af disse sager være simple end sagerne under avancebegrænsningsloven, som tillader indregning af stigninger i et antal omkostningsarter.

Lovens administration vil give anledning til omlægning af arbejdet i monopoltilsynet. Om antagelse af ny arbejdskraft – bortset fra timelønnede – kan der på grund af lovens korte gyldighedsperiode ikke blive tale. Merudgifterne skønnes at ville andrage:

Timelønnede	80.000 kr.
Merarbejde	25.000 kr.
Overarbejde	75.000 kr.
Annoncering	100.000 kr.
Publikationer	75.000 kr.
	<u>355.000 kr.</u>

Til § 1

Lovforslaget indebærer, at der indføres et absolut prisstop for varer, transport- og tjenesteydelser.

Udgangspunktet for prisstoppet er den 4. november 1979.

Prisstoppet omfatter ethvert salg, der finder sted som led i en erhvervsvirksomhed, herunder også kooperative foretagender, samt enhver form for transport- og tjenesteydelser.

De den 4. november 1979 gældende priser, er de priser, som den pågældende virksomhed tog ved salg på dette tidspunkt, dog under den forudsætning, at prisberegningen var i overensstemmelse med avancebegrænsningsloven. Har der ikke fundet salg sted af varen på den nævnte dato, vil det være virksomhedens tilkendegivne pris, der ligger til grund for prisstoppet. I mangel af sådanne prisfastsættelser gælder den pris, som virksomheden inden 4. november 1979 senest har oppebåret for den pågældende vare. Virksomheder, som ikke har udnyttet muligheder for prisstigninger inden for avancebegrænsningslovens rammer, eller ikke har udnyttet en dispensation i henhold til loven inden 4. november 1979, er afskåret fra at effektuere disse prisstigninger i stopperioden.

Såfremt prisen på stopdatoen var ekstraordinær lav, som led i særlige salgsfremmende foranstaltninger, vil prisen dog kunne forhøjes til den pris, som var gældende i den pågældende virksomhed før iværksættelsen af de nævnte foranstaltninger.

Som det altid har været gældende i den midlertidige prislovgivning, er det leveringstidspunktet, der er afgørende for hvilken pris, der kan tages. Dette gælder uanset om aftale måtte være indgået på et tidligere tidspunkt.

Da prisstoppet er absolut, tillader lovforslaget ikke indregning af nogen omkostningsstigninger, end ikke udefra kommende.

Bestemmelsen i stk. 3 er nødvendiggjort derved, at virksomhederne i modsat fald ville blive stillet gunstigere end under den gældende avancebegrænsningslov.

Til § 3

Det foreslås, at prisstoppet også omfatter varer samt transport- og tjenesteydelser fra offentlige